

A

ONG PARTNERSHIP

lwn.

LOW WAN CHEONG

B

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, KUALA LUMPUR
KAMALUDIN MD SAID PK
[RAYUAN SIVIL NO: R1-12B-712-2011]
13 DISEMBER 2012

C

KETERANGAN: Keterangan dokumentar - Kebolehterimaan - Surat pelantikan peguam menyatakan yuran guaman yang dipersetujui bagi “getting-up” - Sama ada surat perlantikan relevan dan memenuhi peruntukan s. 73A(2) Akta Keterangan 1950

D

PROFESION UNDANG-UNDANG: Bayaran - Bayaran guaman - Getting-up - Surat pelantikan peguam menyatakan yuran guaman yang dipersetujui bagi “getting-up” sebanyak RM50,000 bagi “pre-trial preparation” - Perkhidmatan peguam ditamatkan selepas semua dokumen perbicaraan difailkan - Sama ada bayaran “getting up” perlu dibayar - Sama ada yuran guaman bagi getting-up adil dan munasabah - Persetujuan mengenai yuran guaman perlu dihormati

E

PROSEDUR SIVIL: Rayuan - Penemuan fakta - Mahkamah rayuan perlahan dalam mengganggu penemuan fakta - Kegagalan menilai keterangan saksi-saksi - Kegagalan mencapai penemuan fakta - Kegagalan menyatakan alasan keputusan - Keputusan disalin semula daripada hujahan bertulis peguam defendan - Keputusan tidak membawa apa-apa makna - Salah laksana keadilan - Keputusan perlu diperbetulkan

F

G

Plaintif bertindak sebagai peguambela responden/defendan dalam kes Mahkamah Tinggi Kuala Terengganu Guaman Sivil No. 22-23-2003. Melalui surat bertarikh 11 Mac 2005 (‘surat tersebut’) defendan telah bersetuju melantik plaintif sebagai peguam mewakilinya dalam kes tersebut. Antara terma-terma dan syarat

H

pelantikan yang dinyatakan dalam surat tersebut adalah yuran guaman yang dipersetujui sebanyak RM68,000. Jumlah ini merangkumi “getting-up” sebanyak RM50,000. Defendan telah membayar sebanyak RM25,000 kepada plaintif sebagai yuran. Namun begitu, khidmat plaintif telah ditamatkan oleh defendan

I

pada 19 Julai 2006 dan peguamcara baru telah mengambil alih kendalian Guaman Sivil No. 22-23-2003. Plaintif telah kemudiannya menuntut daripada defendan baki yuran guaman yang

dipersetujui iaitu RM46,250. Hakim Mahkamah Sesyen ('HMS') telah menolak tuntutan plaintif dan plaintif telah memfailkan rayuan ini terhadap keputusan tersebut.

A

Diputuskan (membenarkan rayuan dengan kos):

(1) HMS tidak langsung membuat penilaian terhadap keterangan saksi-saksi plaintif ataupun defendan bagi mencapai satu penemuan fakta. Tiada penemuan fakta langsung dibuat dalam keputusannya. Penghakiman beliau tidak menyatakan alasan beliau sendiri mengapa keputusannya berpihak kepada defendan. Apa yang jelas ialah keputusan HMS semata-mata berpandukan hampir keseluruhan hujah bertulis yang dikemukakan oleh peguam defendan dan disalin semula bermula dari perenggan 2 hingga akhir kecuali perenggan 8. Keputusan HMS tidak membawa apa-apa makna dan salah laksana keadilan dan perlu diperbetulkan. (perenggan 13)

B

C

D

(2) Defendan mengaku bahawa dia ada melantik plaintif sebagai peguamcara dalam kes No. 22-23-2003 tetapi pada jawapan seterusnya mengatakan bahawa tidak pernah menandatangani persetujuan mengenai yuran guaman. Apa yang jelas daripada surat tersebut yang ditandatangani oleh defendan adalah ia juga mengandungi butiran yuran guaman. Dokumen tersebut adalah relevan dan memenuhi peruntukan s. 73A(2) Akta Keterangan 1950 dan merupakan fakta yang relevan berhubung persetujuan melantik plaintif sebagai peguamcara dan fi telah ditetapkan dalam surat tersebut. (perenggan 21)

E

F

(3) Jumlah RM50,000 adalah "getting up" yang telah dipersetujui sebagai "pre-trial preparation" tidak kira sama ada kes tersebut akan dibicarakan atau tidak kerana mengikut keterangan plaintif semua dokumen untuk tujuan perbicaraan telah difailkan dan tidak dapat menjangkakan bahawa ia akan ditamatkan dan kes tersebut berakhir dengan penghakiman persetujuan direkodkan oleh peguam yang mengambil alih. Plaintif telah menjalankan kerja-kerja "getting up" yang ekstensif. (perenggan 26)

G

H

(4) Sama ada jumlah sebanyak RM50,000 itu tinggi atau berlebihan terpulang kepada pihak-pihak yang memasuki kontrak tersebut. Dalam kes ini terdapat persetujuan bahawa "getting up" ditetapkan sebanyak RM50,000 dan persetujuan tersebut hendaklah dihormati. (perenggan 28)

I

- A (5) Defendan telah disaman sebanyak RM5,768,515 dan terdapat isu-isu yang rumit termasuk frod, konspirasi untuk menipu, kecuiaan dan ingkar tugas fidusiari sebagai Arkitek Syarikat Tasik Puteri. Baki jumlah tuntutan plaintif sebanyak RM46,250 tersebut adalah adil dan munasabah selaras dengan kerja-kerja dan pengalaman dan kepakaran yang diperlukan. (perenggan 36)
- B

Kes-kes yang dirujuk:

- Allied bank (Malaysia) Bhd v. Yau Jiok Hua* [1998] 2 CLJ 33 HC (dirujuk)
- C *Asbir, Hira Singh & Co v. Supramaniam Pitchaimuthu & Ors* [2000] 1 CLJ 7 HC (dirujuk)
- Choo Kok Beng v. Choo Kok Hoe & Ors* [1984] 1 LNS 40 PC (dirujuk)
- Foo Tye Electrical Engineering Sdn Bhd v. SESCO* [2009] 1 LNS 506 HC (dirujuk)
- Gan Yook Chin & Anor v. Lee Ing Chin & Ors* [2004] 4 CLJ 309 FC (dirujuk)
- D *Shireen Chelliah Thiruchelvam v. Kanagasingam Kandiah; Sureshan Marcandan (Party Cited) (No. 2)* [2011] 1 LNS 1167 HC (dirujuk)
- Teoh Chu Thong v. Anantha Kiruisan PSR & Anor* [2008] 2 CLJ 603 CA (dirujuk)
- E *Tetuan Kumar Jaspal Quah & Aishah v. Far Legion Sdn Bhd* [2003] 1 LNS 178 HC (dirujuk)

Perundangan yang dirujuk:

- Evidence Act 1950, s. 73A(2)
- Solicitors' Remuneration Order 1991, O. 6
- F Bagi pihak perayu - Ong Keh Keong; T/n Ong Partnership
Bagi pihak responden - Mohd Ashri Rais (Azrul Rizal Ibrahim bersamanya);
T/n Azman, Wan Helni & Assocs
- G Dilaporkan oleh Amutha Suppayah

PENGHAKIMAN

Kamaludin Md Said PK:

- H [1] Rayuan perayu/plaintif adalah terhadap keputusan Hakim Mahkamah Sesyen yang menolak tuntutan plaintif terhadap wang RM46,250 berupa baki yuran guaman perayu berserta faedah 8% bermula daripada tarikh bil pada 28 Julai 2006. Plaintif pada suatu ketika menjadi peguambela kepada responden/defendan dalam kes Mahkamah Tinggi Kuala Terengganu Guaman Sivil No. 22-23-2003.
- I

[2] Fakta yang dipersetujui ialah, melalui surat bertarikh 11 Mac 2005 defendan telah bersetuju melantik plaintif sebagai peguam mewakilnya dalam kes tersebut di atas dengan syarat-syarat seperti terkandung dalam surat tersebut (rekod rayuan jilid 4, di ms. 5-6). Terma-terma dan syarat persetujuan melantik plaintif ialah yuran guaman yang dipersetujui sebanyak RM68,000 diringkaskan seperti berikut:

1. For the pre-trial preparation and the drafting of documents (including conducting research, gathering information and facts, planning strategies, replying to the claims etc)	RM50,000
2. Attending hearing/trial (RM1,500 per day, up to maximum 10 days)	RM15,000
3. Miscellaneous (Filing fees, Transportation, Printing, faxing, etc)	RM3,000
TOTAL	RM68,000

[3] Defendan telah setuju terima kandungan surat tersebut seperti berikut:

I LOW WAN CHONG trading as LWC ARCHITECT hereby agree to appoint Messrs. Ong Partnership for the abovementioned matter upon terms and conditions herein stated

Yours Faithfully

Sgd

...

LOW WAN CHONG

[4] Fakta yang dipersetujui ialah bahawa defendan telah membayar sebanyak RM10,000 sebagai bayaran pertama pada 10 Mac 2005. Defendan juga telah membayar plaintif sebanyak RM10,000 lagi sebagai bayaran guaman untuk memfailkan dan mengendalikan permohonan untuk membatalkan Guaman Sipil No. 22-23-2003. Selepas itu defendan juga telah membayar plaintif sebanyak RM5,000 lagi sebagai bayaran menyediakan kertas kausa permohonan penghakiman terus. Oleh itu jumlah yang telah dibayar kepada plaintif adalah sebanyak RM25,000 keseluruhannya.

- A [5] Khidmat plaintif telah ditamatkan oleh defendan pada 19 Julai 2006 dan Tetuan Rafaei & Co telah mengambil alih kendalian Guaman Sivil No. 22-23-2003 bagi pihak defendan. Pada 28 Julai 2006 plaintif telah menghantar bil guaman kepada defendan menuntut baki yuran guaman yang dipersetujui iaitu RM46,250.
- B [6] Semasa perbicaraan di Mahkamah Sesyen antara isu yang ditimbulkan ialah:
- C (a) Sama ada plaintif patut menuntut “getting-up” keseluruhan RM50,000;
- D (b) Sama ada wang RM25,000 yang telah dibayar kepada plaintif memadai;
- (c) Sama ada plaintif berhak menuntut faedah 8% setahun mulai tarikh bil mengikut A. 6 Perintah Saraan Peguamcara 1991, Akta Profesion Undang-Undang 1976; dan
- (d) Berapakah baki yuran guaman yang patut dibayar oleh defendan, jika ada.
- E [7] Saya tidak akan membincangkan isu (c) berkenaan faedah 8% tersebut kerana isu tersebut telah dipersetujui oleh peguam plaintif sebagai isu sampingan dan tidak akan meneruskan tuntutan berkenaan faedah tersebut.
- F [8] Hakim Mahkamah Sesyen telah membicarakan kes ini dengan mendengar keterangan saksi-saksi plaintif dan defendan dan akhirnya telah menolak tuntutan plaintif. Hakim telah memutuskan bahawa bayaran deposit sebanyak RM10,000, bayaran “getting up” untuk membatalkan saman sebanyak RM10,000 dan bayaran
- G sebanyak RM5,000 untuk penghakiman terus adalah memadai kerana tujuan asal “getting up” adalah sehingga selesai perbicaraan penuh.
- H [9] Hakim juga berpandangan bahawa oleh kerana kerja terhenti setakat permohonan interlokutori maka RM10,000 tersebut adalah memadai untuk kerja awalan. Plaintif telah gagal menunjukkan kerumitan bagi menjustifikasikan tuntutan RM50,000 untuk meminda pembelaan.
- I [10] Hakim juga mengatakan bahawa beban bukti terletak kepada plaintif untuk membuktikan bahawa beliau layak untuk mendapatkan “getting up” keseluruhan RM50,000 dan wang RM25,000 yang telah dibayar untuk kerja-kerja interlokutori adalah tidak mencukupi dan defendan perlu membayar baki RM46,250.

[11] Hakim telah merujuk kepada dua kes *Asbir, Hira Singh & Co v. Supramaniam Pitchaimuthu & Ors* [2000] 1 CLJ 7, di mana mahkamah menggunakan ujian “fairness and reasonableness” dan meletakkan beban kepada plaintif untuk membuktikan bahawa jumlah tersebut adalah adil dan munasabah. Dalam kes *Tetuan Kumar Jaspal Quah & Aishah v. Far Legion Sdn Bhd* [2003] 1 LNS 178 di mana walaupun terdapat perjanjian antara plaintif dengan defendan, mahkamah masih boleh menolaknya jika ia terlalu ekseseif atau luar biasa selepas dihalusi.

[12] Setelah mendengar hujahan kedua-dua pihak peguam plaintif dan defendan dan setelah membaca serta meneliti hujahan bertulis masing-masing dan rekod-rekod rayuan yang difailkan, saya mendapati bahawa keputusan hakim yang dibuat dengan menolak tuntutan plaintif adalah salah.

[13] Dalam penghakiman, hakim tidak langsung membuat penilaian terhadap keterangan saksi-saksi plaintif ataupun defendan bagi mencapai satu penemuan fakta. Tiada penemuan fakta langsung dibuat dalam keputusannya. Penghakiman beliau tidak menyatakan alasan beliau sendiri mengapa keputusannya berpihak kepada defendan. Apa yang jelas ialah keputusan hakim semata-mata berpanduan hampir keseluruhan hujah bertulis yang dikemukakan oleh peguam defendan dan disalin semula bermula dari perenggan 2 hingga akhir kecuali perenggan 8 (lihat ms. 197-202 rekod rayuan jilid 1). Tidak ada satu perenggan pun atau di mana-mana dalam penghakiman itu menyentuh tentang keterangan atau dokumen-dokumen yang dirujuk yang dijadikan asas atau penjelasan terhadap mengenai keputusannya. Keputusan Hakim Mahkamah Sesyen tidak membawa apa-apa makna dan salah laksana keadilan (miscarriage of justice) dan perlu diperbetulkan.

[14] Kes-kes yang dirujuk seperti berikut membenarkan sesuatu keputusan dikaji semula:

Teoh Chu Thong v. Anantha Kiruisan PSR & Anor [2008] 2 CLJ 603; [2008] 3 MLJ 559;

Choo Kok Beng v. Choo Kok Hoe & Ors [1984] 1 LNS 40; [1984] 2 MLJ 165 (Also [1984-1985] SLR 21); dan

A

B

C

D

E

F

G

H

I

- A *Gan Yook Chin & Anor v. Lee Ing Chin & Ors* [2004] 4 CLJ 309; [2005] 2 MLJ 1,

B The judgment of the trial judge on the facts may be demonstrated on the printed evidence to be affected by material inconsistencies and inaccuracies or he may be shown to have failed to appreciate the weight or bearing of circumstances admitted or proved or otherwise to have gone plainly wrong”, *Lim Kim Chet & Anor v. Multar bin Masngud* [1984] 2 MLJ 165 telah merujuk kepada kes PRIVY COUNCIL APPEAL *Thomas v. Thomas* [1947] AC 484, 488 “the Federal Court were entitled to review the findings of fact of the trial judge and to reach their own conclusion upon the evidence”, *Wee Lian Construction Sdn Bhd v. Ingersoll-Jati Malaysia Sdn Bhd* [2010] 3 MLJ 425, “... An appellate court will not, generally speaking, intervene and interfere unless the trial court is shown to be plainly wrong in arriving at its conclusion: see *Eu Boon Yeap & Ors v. Ewe Kean Hoe* [2008] 2 MLJ 868 at p 910; [2008] 1 AMR 10 at p 42 (CA); *Lee Ing Chin @ Lee Teck Seng & Ors v. Gan Yook Chin & Anor* [2003] 2 MLJ 97; [2003] 2 AMR 357 (CA); and *Gan Yook Chin (P) & Anor v. Lee Ing Chin @ Lee Teck Seng & Ors* [2005] 2 MLJ 1; [2004] 6 AMR 781 (FC).”

- E [15] Oleh kerana keputusan hakim adalah salah sama sekali, saya mengenyepikan keputusan tersebut dan mengkaji semula kes ini berdasarkan keterangan dan dokumen-dokumen yang relevan kepada tuntutan plaintif.

F **Sama Ada Terdapat Perjanjian/Persetujuan Untuk Melantik Plaintiff Sebagai Peguam Mewakili Defendan**

- G [16] Keteranganannya adalah pada surat setuju terima bertarikh 11 Mac 2005 seperti ditunjukkan di atas. Fakta ini dipersetujui. Dalam nota keterangan di ms. 69 rekod rayuan jilid 1 soalan 14 pernyataan saksi plaintif:

(14) S : Adakah anda mengenali dokumen ini, pada muka surat 5-6?

- H J : Ya, ini adalah surat perlantikan bertarikh 11/3/2005 dan telah ditandatangani oleh Defendan setuju dengan amaun fi guaman dan terma-terma pembayarannya.

Pohon dokumen ini ditandakan sebagai ekshibit B. (ID 2).

- I [17] Mahkamah telah juga dimaklumkan oleh peguam plaintif bahawa hakim juga telah salah menandakan dokumen tersebut sebagai ID2 kerana dokumen tersebut milik beliau yang disediakan untuk tujuan tersebut. Beliau adalah pembuat dokumen tersebut.

Peguam defendan tidak membuat apa-apa bantahan lagipun memang defendan pun tidak mempertikaikan bahawa tandatangan beliau ada atas dokumen tersebut. A

[18] Dalam kes *Allied bank (Malaysia) Bhd v. Yau Jioek Hua* [1998] 2 CLJ 33 p. 46; [1998] 6 MLJ 1 at p. 14, mengatakan: B

It is settled law that where a document is sought to be proved in order to establish the truth of the facts contained in it, the maker has to be called (see *R v. Gillespie* 1967 51 Cr App R 172; *R v. Plumer* [1814] Russ & Ry 264; *Hill v. Baxter* [1958] 1 QB 277; *R v. Moghal* [1977] Crim LR 373). Non-compliance with this rule will result in the contents of the documents being hearsay. The evidential effect of a document which has not been properly proved was described by Abdoolcader J (as he then was) in *Public Prosecutor v. Datuk Haji Harun bin Haji Idris & Ors* [1977] 1 MLJ 180; [1977] 1 LNS 92 at p 183 in the following terse terms: C

It is necessary to refer to certain exhibits which have been put in the course of these proceedings for identification but have not in fact been proved as they should have been and are accordingly not exhibits in the strict sense and cannot therefore form part of the record in this case, namely, D41 and D43 which were both put in for identification only ... As these two exhibits have not been proved and properly admitted as such, they must in the ultimate analysis be discounted and I shall accordingly disregard references to them and also all oral testimony as well adduced in relation thereto ... D

[19] Dalam kes *Shireen Chelliah Thiruchelvam v. Kanagasingham Kandiah; Sureshan Marcandan (Party Cited)(No. 2)* [2011] 1 LNS 1167; [2012] 7 MLJ 315, mengatakan: E

The application for an interim protection order ('IPO') in ID-P337 (pp 105–110 of bundle L), and the IPO given by the magistrate for Dhanisha in ID-P338 (pp 105–110 of bundle L) were initially marked as a ID on objection by learned counsel for the RH that the maker of the document must be called as witness. However, after considering the submissions of learned counsel for the PW, I agree that these documents can be admitted as evidence: F

(a) under s. 73A(2) of the Evidence Act 1950 to avoid undue delay or expense in calling the magistrate as a witness; and G

(b) under s. 80 of the Evidence Act 1950, which provides, *inter alia*, that when any document is produced before any court by a witness in a judicial proceeding purporting to be signed H I

- A by a magistrate, the court shall presume that the document is genuine, any statements as to the circumstances under which it is taken are true, and any such evidence or statement was duly taken.
- B [95] The statutory declaration by Mariammah Arokiam, now deceased (ID-P7, pp 39–41 of bundle B), initially marked as an ID due to objection by learned counsel for the RH, can also be admitted as evidence under s. 73A (2) of the Evidence Act 1950 on the ground that the condition that the maker of the statement shall be called as a witness need not be satisfied if she is dead.
- C [20] Dalam nota keterangan di ms. 85 rekod rayuan jilid 1 soalan 2 dan 5 pernyataan saksi defendan:
- (2) S : En Low pernah berurusan dengan Plaintiff.
- D J : Ya. Saya pernah berurusan dengan Plaintiff. Saya pernah melantik Plaintiff sebagai Peguamcara saya dalam kes No. 22-23-2003 di Mahkamah Tinggi Kuala Terengganu.
- (5) S : Adakah kamu tandatangan apa-apa perjanjian berkenaan fee guaman dengan Plaintiff?
- E J : Tidak ada. Saya tidak pernah tandatangan apa-apa persetujuan berkenaan fee guaman dengan pihak Plaintiff. Saya hanya menandatangani surat perlantikan sahaja tanpa melibatkan persetujuan fee guaman secara bertulis.
- F [21] Jika dilihat kepada jawapan tersebut, defendan mengakui beliau ada melantik plaintiff sebagai peguamcara dalam kes No. 22-23-2003 di Mahkamah Tinggi Kuala Terengganu tetapi di jawapan seterusnya mengatakan bahawa tidak pernah menandatangani persetujuan mengenai fee guaman. Apa yang jelas daripada
- G dokumen ms. 5 rekod rayuan jilid 3 (surat bertarikh 11 Mac 2005) yang ditandatangani, ianya juga mengandungi butiran fee guaman.
- [22] Saya memutuskan dokumen tersebut adalah relevan dan memenuhi peruntukan s. 73A(2) Akta Keterangan 1950 dan merupakan fakta yang relevan berhubung persetujuan melantik plaintiff sebagai peguamcara dan fi telah ditetapkan dalam surat bertarikh 11 Mac 2005 tersebut.
- H
- I [23] Isu paling ketara yang dibangkitkan dalam kes ini ialah sama ada “getting up fee” sebanyak RM50,000 yang dikenakan itu adalah tidak munasabah atau ianya untuk pengendalian kes hingga selesai. Dalam kes ini defendan mempertikaikan jumlah tersebut

kerana mengikut beliau kerja yang dijalankan oleh plaintif hanya separuh jalan sebelum ditamatkan dan diambil alih oleh Tetuan Rafaei & Co. A

[24] Jumlah RM50,000 dalam surat bertarikh 11 Mac 2005 yang telah dipersetujui oleh defendan telah ditetapkan bagi tujuan “For the pre-trial preparation and the drafting of documents (including conducting research, gathering information and facts, planning strategies, replying to the claims etc)”. Penetapan itu jelas tidak menyatakan bahawa ianya mesti sampai kes itu selesai. Apa yang perlu ditunjukkan di situ ialah kerja-kerja ‘pre-trial preparation getting up’ telah dilaksanakan. Mengikut surat tersebut “Attending hearing/trial (RM1,500 per day, up to maximum ten days) telah ditetapkan fee sebanyak RM15,000. Jumlah ini tidak menjadi isu kerana plaintif pun tidak menuntut jumlah ini kerana sedar bahawa kes tersebut tidak dibawa ke perbicaraan. Jadi amaun itu digugurkan. Ianya jelas ditunjukkan dalam eks. P38 di ms. 341 rekod rayuan jilid 4 (surat dari plaintif kepada defendan bertarikh 28 Julai 2006) selepas plaintif ditamatkan dan Tetuan Rafaei & Co mengambil alih kendalian kes mahkamah di Terengganu tersebut. Fee ditunjukkan seperti berikut: B
C
D
E

PROFESSIONAL FEES	Disbursements	Fees	
TOWARDS OUR PROFESSIONAL CHARGES for taking instructions for pre-trial (research, getting up, strategize, reply to claim and others), verifying and reviewing the documents forwarded by you; reviewing, perusing and compiling all relevant documents and information; attending to various queries and rendering our views from time to time; toward all other attendance in meeting, correspondence, telephone calls, facsimile transmissions which are not specifically mentioned herein as agreed <i>via</i> letter of appointment dated 11 March 2005.		50,000	F G H
Application to strike out under Order 18 Rule 19		10,000	
Application for summary Judgment under Order 14		5,000	I

A	Total professional charges 5%	Service tax	65,000 3,250
	Total professional charges & service tax Less Fees Paid		68,250 25,000
B	DISBURSEMENT	3,000	
	Total disbursement Add professional charges, service tax		3,000 43,250
C	Total professional charges, service tax and Disbursement		46,250
	Total due to us		46,250

- D [25] Daripada fakta di atas peguam defendan menghujahkan bahawa oleh kerana kendalian kes adalah separuh jalan maka pembayaran RM10,000 deposit awal yang dibayar adalah mencukupi sebagai “getting up” dan RM50,000 untuk “getting up” sehingga kes selesai menjadi eksekusi.
- E [26] Saya tidak setuju dengan hujah tersebut kerana pada pandangan saya jumlah RM50,000 adalah “getting up” yang telah dipersetujui sebagai “pre-trial preparation” tidak kira sama ada kes itu akan dibicarakan atau tidak kerana mengikut keterangan plaintif
- F semua dokumen untuk tujuan perbicaraan telah difailkan dan tidak dapat menjangkakan bahawa beliau akan ditamatkan dan kes tersebut berakhir dengan penghakiman persetujuan direkodkan oleh peguam yang ambil alih.
- G [27] Ini dapat dilihat di ms. 304 rekod rayuan jilid 4 di mana plaintif telah menghantar ikatan dokumen defendan keenam (defendan) kepada Messrs Ranjit Ooi & Robert Low, peguam plaintif dalam kes Mahkamah Tinggi Kuala Terengganu No. 22-23-2003 pada 21 Julai 2006. Surat penukaran peguamcara menggantikan
- H plaintif dalam kes ini diterima oleh plaintif dari Tetuan Rafaei & Co pada 25 Julai 2006. Terdapat keterangan juga bahawa plaintif telah menjalankan kerja-kerja “getting up” yang ekstensif bukan seperti yang dilihat oleh defendan dalam kes ini. Dalam nota keterangan, pernyataan saksi plaintif di ms. 71 dalam jawapan No. 23, ms. 72
- I dalam jawapan No. 26, ms. 73 dalam jawapan-jawapan No. 29 hingga 33, ms. 83 dalam jawapan 75 hingga 76 menunjukkan kerja-kerja yang telah dilaksanakan oleh plaintif sebagai “Pre-Trial

Preparation” ke arah perbincaraan kes. Kerja-kerja yang telah dibuat termasuk memberikan pendapat undang-undang, perbincangan-perbincangan dengan rakan peguam di Terengganu, menyediakan kertas-kertas kausa, permohonan pindaan pernyataan pembelaan, meneliti sebanyak 1,600 dokumen berhubung kes Mahkamah Tinggi Kuala Terengganu No. 22-23-2003 tersebut. Dokumen-dokumen berkaitan kes di Terengganu yang banyak tersebut ada dalam rekod rayuan jilid 2, 3 dan 4. Saya telah meneliti pernyataan saksi plaintif berhubung dokumen yang dikemukakan oleh plaintif semua ditandakan dengan ID oleh hakim. Sepatutnya dokumen ini boleh diterima kerana dokumen-dokumen tersebut adalah berhubung kes Mahkamah Tinggi Kuala Terengganu No. 22-23-2003 yang mana defendan adalah pihak dalam kes tersebut. Saya memutuskan untuk menerima dokumen-dokumen tersebut kerana dokumen tersebut adalah relevan untuk menunjukkan kerja-kerja “getting up” yang telah dijalankan oleh plaintif dan pihak-pihak saling mengetahui dokumen tersebut. Kes *Alliedbank (Malaysia) Bhd v. Yau Jioek Hua* adalah dirujuk.

[28] Sama ada RM50,000 sebagai jumlah fee “getting up” itu terlalu tinggi atau eksesif. Dalam hal ini sama ada jumlah itu tinggi atau eksesif terpulang kepada pihak-pihak yang memasuki kontrak tersebut. Dalam kes ini terdapat persetujuan bahawa “getting up” ditetapkan sebanyak RM50,000 dan persetujuan tersebut hendaklah dihormati. Walau bagaimanapun pihak-pihak masih boleh berunding untuk dikurangkan jika pihak satu lagi itu bersetuju.

[29] Pada 18 Oktober 2006, defendan ada menghantar e-mail kepada plaintif mengatakan sedemikian:

I refer to your e-mails on the matter and your bill No. 6074/2006 dated 28.7.2006.

I apologize for the delay in replying to your e-mails since I have to seek legal advice on the matter. Being aware that the suit against me is a contentious one, I was advised that there is no fixed scale provided under the Rules of High Court 1980 and Legal Profession Act 1976. On that basis, I am of the opinion that the amount of RM50,000 (76% from RM65,000) is quite a high claim taking into account that the case is still at pre-trial stage.

Therefore, I am proposing a reduce amount of RM32,500 (50% from RM65,000) for the getting up fees and an addition of RM10,000 for the Striking Out and RM5,000 for the Summary Judgment. The outstanding amount after deducting the payment of RM25,000 shall be RM22,500.

- A Kindly confirm whether you are agreeable to the proposed amount. If an agreement is not reachable between us, I proposed that a bill of costs to be filled in Court and I will settle the amount so ordered in due course.
- B [Rekod Rayuan Jilid 4 di muka surat 342-ID 39]
- C [30] Saya juga menerima dokumen ini sebagai relevan dengan kes ini kerana ini adalah dokumen defendan yang dihantar kepada plaintif. Plaintif tidak menjawab e-mail defendan. Peguam plaintif menghujahkan bahawa beliau tidak menerima cadangan tersebut maka jumlah asal yang dipersetujui dahulu adalah kekal. Ini terbukti daripada notis menuntut bayaran bertarikh 12 Januari 2007 yang dihantar kepada defendan memberi tempoh selama tujuh hari untuk membayar jumlah RM46,250 tersebut.
- D [31] Plaintif tidak mempunyai pengetahuan mengapa beliau ditamatkan menjadi peguam kepada defendan sedangkan beliau telah bersedia untuk menjalankan perbicaraan sekiranya kes itu dibicarakan. Adalah hujah plaintif bahawa peguam Tetuan Rafaei & Co telah memfailkan notis perlantikan peguamcara menggantikan plaintif pada 19 Julai 2006 yang diterima oleh plaintif pada 25 Julai 2006 tanpa menjelaskan fi plaintif terlebih dahulu. Plaintif telah mengadukan perkara ini kepada Majlis Peguam pada 26 Jun 2009 (ms. 354 rekod rayuan jilid 3).
- E
- F [32] Pada 28 Oktober 2008, kes Mahkamah Tinggi Kuala Terengganu No. 22-23-2003 telah ditetapkan di hadapan Hakim Mahkamah Tinggi Kuala Terengganu dan penghakiman persetujuan telah direkodkan di mana defendan bersetuju membayar plaintif dalam kes itu sebanyak RM1,200,000. Adalah hujah plaintif dalam kes ini selain dari jumlah yang setuju dibayar, juga direkodkan
- G bahawa defendan membayar kos sebanyak RM200,000 sebagai kos penyelesaian.
- H [33] Apa yang hendak dikatakan oleh plaintif di sini ialah, jika defendan dalam kes yang pernah plaintif wakili dahulu sanggup membayar kos sebanyak itu, mengapa kos plaintif sebanyak RM46,250 seperti yang dipersetujui tidak mahu dijelaskan.
- I [34] Merujuk kepada *Asbir, Hira Singh & Co v. Supramaniam Pitchaimuthu & Ors* [2000] 1 CLJ 7, ianya mengatakan:
- I It is this court's finding that the written agreement, ie, HS-5 is valid. HS-5 is actually a confirmation in writing of what had been agreed to between D1 and En Hira Singh sometime in September 1982. D1 had voluntarily signed that agreement and agreed to pay

the sum of RM40,000 to the plaintiff as fees payable to the latter for defending D1 in CS 127/82 and the seven criminal charges facing him. In his affidavit in reply (encl 11), D1 had deposed that he was coerced by En Hira Singh into signing HS-5 and that the latter threatened him that he would not appear in court on 17 December 1992 if D1 refused to sign HS-5 (see para 13 of encl 11). To this, En Hira Singh had replied (see para 11 of encl 13) that HS-5 was voluntarily signed by D1 in the reception area of plaintiff's office and in the presence of one Darshan Singh. Encik Hira Singh denied any coercion or threat made on D1. It was also affirmed by En Hira Singh that D1 had actually been acquitted of the three criminal charges prior to 31 May 1991 and that the other charges pending against D1 were withdrawn on 15 December 1992. There was also no proceeding in court on 17 December 1992. Evidence was also adduced through the affidavit of one Nadaraja a/l Karuppiah (encl 15), a government pensioner who had recommended En Hira Singh to D1 to initially represent D1 in CS 127/82. Nadaraja had deposed that he knew of the oral agreement in 1982 when D1 agreed to the payment of RM40,000 as the total fees of the plaintiff in acting for D1 for both the civil suit and the criminal matter. Nadaraja also affirmed that he was aware that D1 had deposited his bank saving account books with the plaintiff assuring the latter that he had the money to pay the fees. Darshan Singh, a clerk in the plaintiff's firm, also affirmed in his affidavit (see para 4 encl 14) that D1 had voluntarily signed HS-5 in his presence in the plaintiff's office. D1 had also entered in his own handwriting the sum RM40,000 into HS-5 and had never complained about signing HS-5 either then or on the several occasions after that when D1 met up with Darshan Singh. This fact was never denied by D1. (see D1's reply to encl 14 at encl 33). On D1's allegation that he was coerced by En Hira Singh into signing HS-5, I find this to be totally without basis and in the face of the evidence to the contrary as mentioned above, this matter remains merely a bare allegation, which this court rejects. Under s. 15 of the Contracts Act 1950, a contract can be vitiated by coercion if such act can be proved by the person alleging it.

[35] Dalam kes *Asbir* di atas, tuntutan adalah sebanyak RM100,000 dan yuran guaman berjumlah RM40,000, dalam tahun 1992 dan mahkamah berpuas hati bahawa tuntutan yuran guaman tersebut adalah adil dan munasabah.

[36] Dalam kes ini defendan telah disaman sebanyak RM5,768,515 dan terdapat isu-isu yang rumit termasuk frod, konspirasi untuk menipu, kecuaiian dan ingkar tugas fidusiari (fraud, conspiracy to cheat, negligence and breach of fiduciary duty) sebagai Arkitek Syarikat Tasik Puteri.

- A [37] Dalam kes *Foo Tye Electrical Engineering Sdn Bhd v. Sesco* [2009] 1 LNS 506, ianya memutuskan:

This court does not doubt that the suit involved voluminous documents. This factor has been well expounded in *Property and Reversionary Investment Corporation Ltd v. Secretary of State for the Environment* [1975] 2 AA ER 436 where it was held that this factor must be construed in the light of the fact that it will usually be reflected in complexity, responsibility, time spent, and/or value.

B

- C [38] Berdasarkan keterangan-keterangan di hadapan saya termasuk keterangan dokumentari, saya berpuas hati bahawa plaintif telah berjaya membuktikan tuntutan atas imbangan kebarangkalian. Saya juga berpuas hati bahawa baki jumlah tuntutan plaintif sebanyak RM46,250 tersebut adalah adil dan munasabah selaras dengan kerja-kerja dan pengalaman dan kepakaran yang diperlukan.

- D [39] Rayuan plaintif dibenarkan dengan kos sebanyak RM3,000.

E

F

G

H

I